

GIUSEPPE VERDI

LA TRAVIATA

VERTALING JENNY TUIN

[LIBRETTO]

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #655

© 1853 Francesco Maria Piave

© 1993 vertaling Jenny Tuin

Eerste druk 2021

isbn 978-94-6076-655-8

nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de schrijver en De Nieuwe Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written permission from the writer and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit

Mara Aronson

Connie Nijman

Ditte Pelgrom

Redactie

Dionne Hendriks

Typografie en basis lay-out

Connie Nijman

Printwerk

Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl

Postadres

De Nieuwe Toneelbibliotheek

Willem Beukelsstraat 42

1097 ct Amsterdam

Dit boekje is online te bestellen op:
www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

Voorspel

EERSTE AKTE

Salon in het huis van Violetta. Achterin een deur die naar een ander vertrek leidt; aan beide zijkanten ook een deur; links een haard waarboven een spiegel. In het midden een rijk voorziene tafel.

Inleiding

Violetta zit op een divan te praten met de Dokter en een paar vrienden, terwijl anderen de binnen-komende gasten begroeten, onder wie de Baron en Flora aan de arm van de Markies.

koor i

tot de nieuw aangekomenen

U werd al eerder hier verwacht...

Waarom zo laat?

koor ii

We waren bij Flora,

en onder het kaartspel vervloog de tijd.

violetta loopt hen tegemoet

Flora, vrienden, laat de rest van de nacht

hier van andere genoegens tintelen...

Bij een glas is de vrolijkheid groter...

flora markies

En kunt u er ook van genieten?

violetta

Ik wil het;

ik geef me over aan 't genoeg, en gewoonlijk

is dat voor mijn kwalen de beste remedie.

allen

Ja, de vreugde verheugt het leven.

gastone komt binnen met Alfredo

In Alfredo Germont ziet u hier

nog een man die u hooglijk vereert;

weinig vrienden zijn er zoals hij.

violetta reikt Alfredo haar hand, die hij kust

Beste Burggraaf, dank voor zo'n geschenk.

markies

Waarde Alfredo!

alfredo

Markies...

Ze schudden elkaar de hand.

gastone tot Alfredo

Ik zei het je al: hier gaat vriendschap gepaard met plezier.

De bedienden hebben intussen de spijsen op tafel gezet.

violetta tot de bedienden

Is alles klaar?

Een van hen knikt bevestigend.

Beste mensen, neem plaats:

aan tafel komen de gemoederen los.

allen

Goed gezegd... Onze vriend de wijn

jaagt de heimelijke zorgen op de vlucht.

Ze gaan zitten: Violetta tussen Alfredo en Gastone, tegenover Flora, die tussen de Markies en de Baron zit; de anderen nemen willekeurige plaatsen in.

Aan tafel komen de gemoederen los.

gastone praat zachtjes met Violetta, zegt dan

Alfredo denkt altijd aan u.

violetta

Meent u dat?

gastone

Toen u ziek was, kwam hij hier elke

dag vol bezorgdheid naar u informeren...

violetta

Ach kom!

Ik beteken niets voor hem.

gastone

Ik houd u niet voor de gek.

violetta tot Alfredo

't Is dus waar?...

Maar waarom?

Ik begrijp het niet.

alfredo zuchtend

Ja, het is waar.

violetta

Mijn dank daarvoor.

tot de Baron

U, Baron,

hebt zoiets niet gedaan...

baron

Ik ken u ook pas sinds een jaar.

violetta

En hij pas een paar minuten.

flora *zachtjes tot de Baron*

U had beter niets kunnen zeggen.

baron *zachtjes tot Flora*

Die jongeman bevalt me niet...

flora

Waarom niet?

Mij lijkt hij juist heel aardig.

gastone *tot Alfredo*

En doe jij je mond niet meer open?

markies *tot Violetta*

U zou hem moeten aansporen...

violetta *schenkt Alfredo in*

Ik zal Hebe de schenkster zijn.

alfredo *galant*

En onsterfelijk zoals zij,

naar ik hoop.

allen

Nu een dronk.

gastone

Wel, Baron, weet u geen enkele toast

voor dit vrolijk moment te bedenken?

De Baron schudt van nee.

tot Alfredo

Aan jou dan het woord...

allen

Ja, ja, een toast.

alfredo

De inspiratie ontbreekt me...

gastone

Jij bent toch een meester daarin?

alfredo

Stelt u er prijs op?

violetta

Ja.

alfredo *staat op*

Ja?... Dan weet ik al wat.

markies

Opgelet dus...

allen

Ja, attentie voor de dichter.

Brindisi

alfredo

Laat ons drinken uit fonkelende glazen,
waaruit de schoonheid ons toelacht;
en laat dit vluchtige moment
een roes van wellust zijn.

Laat ons drinken bij de zoete siddering
die liefde in ons wekt — *op Violetta wijzend*
want onweerstaanbaar wordt ons hart
door deze blik getroffen...

Laat ons drinken: de wijn maakt
de kussen der liefde nog vuriger.

allen

Ah, laat ons drinken: de wijn maakt
de kussen der liefde nog vuriger.

violetta *staat op*

Met u, vrienden, zal ik mijn tijd
in luchtig vertier doorbrengen;
alles op deze wereld is dwaasheid,
behalve de pret.

Laat ons genieten, want vluchtig
en kort is liefdesgeluk:
een bloem die bloeit en sterft,
en dan niet meer bekoort.
Geniet, daartoe verlokt ons
een stem met warme drang.
allen

Ah, geniet... want wijn en zang en lach
maken de nacht nog mooier;
en laat de nieuwe dag ons
in dit paradijs verrassen.

violetta tot Alfredo

Het leven zit hem in 't plezier.

alfredo tot Violetta

Voor wie de liefde nog niet kent.

violetta tot Alfredo

U vertelt mij daarmee niets nieuws.

alfredo

Dat is mijn lot nu eenmaal...

allen

Ah, ja, geniet... want wijn en zang en lach
maken de nacht nog mooier;
en laat de nieuwe dag ons
in dit paradijs verrassen.

Wals en Duet

Uit het andere vertrek klinkt muziek.

allen

Wat is dat?

violetta

Zou een dansje u nu niet lijken?

allen

O, wat een aardig idee! Dat zint ons allemaal.

violetta

Laat ons dan gaan...

Het gezelschap loopt naar de middelste deur, maar Violetta wordt door een duizeling overvallen en roept uit:

O jee!

allen

Wat is er?

violetta

Niets, niets.

allen

Waarom blijft u staan?

violetta *doet een paar stappen*

Laat ons gaan...

ziet zich opnieuw gedwongen te gaan zitten

O hemel!

allen

Alweer!

alfredo

U voelt zich niet goed.

allen

Hemel! Wat is dat?

violetta

Een kleine duizeling!

Gaat... u... nu maar...

wijst naar het andere vertrek

Ik kom zo dadelijk ook.

allen

Zoals u wilt.

Alle gasten gaan naar het andere vertrek, behalve Alfredo.

violetta *staat op en kijkt in de spiegel*

O, wat zie ik bleek!

draait zich om en ziet Alfredo

U hier?

alfredo

Is die benauwdheid

nu over?
violetta
Ik voel me beter.
alfredo
Ach, op deze manier
richt u zichzelf te gronde...
U zou u meer
in acht moeten nemen...
violetta
Hoe zou ik dat kunnen?
alfredo
O, als u de mijne was,
zou ik over uw dierbaar
leven waken.
violetta
Wat zegt u nu?...
Niemand trekt zich toch
iets van mij aan?
alfredo *vurig*
Omdat niemand ter wereld
van u houdt...
violetta
Niemand?
alfredo
Behalve ik.
violetta *lachend*
Het is waar!
Zo'n grote liefde was ik vergeten...
alfredo
Lacht u?... Hebt u wel een hart?...
violetta
Een hart?
Ja... misschien...
Maar waarom vraagt u dat?
alfredo
Ach, als dat zo was,

dan zou u niet zo spottend doen.
violetta
Meent u dat?
alfredo
Ik bedrieg u niet.
violetta
Houdt u al lang van mij?
alfredo
O ja, een jaar al.
Op een dag zag ik u plotseling
vrolijk en vederlicht passeren;
en sinds die bewuste dag
vervult me een ongekende liefde.
Zo'n liefde die is als de hartenklop
van het ganse universum,
mysterieus en waardig,
kwellend en genot voor het hart!
violetta
Ah, als dat waar is, ontvlucht me dan...
Ik bied u slechts mijn vriendschap:
liefhebben kan ik niet en ik verdraag
zo'n heldhaftige liefde niet.
Ik zeg u oprecht, vrijmoedig:
u moet een ander zoeken;
't zal u niet moeilijk vallen
mij dan te vergeten.
gastone *komt door de middelste deur*
Wel...
Wat doen jullie toch?
violetta
We maakten gekheid...
gastone
Aha!... mooi... blijf dan maar.
gaat af
violetta *tot Alfredo*
Dus geen liefde meer...

Gaat u daarmee akkoord?
alfredo
Ik gehoorzaam u...
En ga dus...
wil weggaan
violetta
Is 't zo met u gesteld?
trekt een bloem uit haar corsage
Hier, neem deze bloem.
alfredo
Waarom?
violetta
Om terug te brengen...
alfredo *komt terug*
Wanneer?
violetta
Wanneer hij
verwelkt is.
alfredo
O hemel!
Morgen...
violetta
Welaan...
Morgen.
alfredo
neemt vol vreugde de bloem aan
Wat ben ik gelukkig!
violetta
Zegt u nog dat u van me houdt?
alfredo
O ja, zo veel!...
wil weggaan
violetta
Vertrekt u?
alfredo
komt weer op haar toe, kust haar de hand

Ik ga.
violetta
Tot ziens.
alfredo
Meer verlang ik niet.
bij de deur
Tot ziens.

Stretta van de Inleiding

De gasten komen verhit van het dansen in de kamer terug.

allen
Aan de kim ontwaakt de nieuwe dag,
en we moeten nu vertrekken;
dank u zeer, lieve signora,
voor dit prachtige festijn.
Heel de stad is in een feestroes,
't is de tijd van het vermaak;
laat de slaap ons weer verkwikken
voor een nieuwe nacht van pret.
gaan rechts af

Scène en Aria

violetta
Vreemd is dat! Vreemd...
Zijn woorden hebben zich
in mijn hart gegrift!
Zou een oprechte liefde voor mij rampzalig zijn?
Wat besluit je, o mijn verward gemoed?
Nooit deed een man je nog ontvlammen...
O vreugde die 'k niet kende:
beminnen en bemind worden!...
En kan ik zoiets versmaden

voor de voze dwaasheden van mijn bestaan?
Ach, misschien is hij het die ik zo vaak,
eenzaam te midden van 't gewoel,
voor mezelf afschilderde
in zijn verborgen kleuren...
Hij die bescheiden en vol zorg
naar de zieke kwam informeren,
en een nieuwe koorts in me ontstak,
door liefde in me te wekken!...
Die liefde die is als de hartenklop
van het ganse universum,
mysterieus en waardig,
kwelling en genot voor het hart!
Toen ik een meisje was, toonde een
puur en gespannen verlangen
mij dit zoete beeld
van een man uit de toekomst.
Ik zag in de hemel
de glans van zijn schoonheid,
en voedde me volledig
met deze goddelijke illusie.
Ik voelde dat liefde is als de hartenklop
van het ganse universum,
mysterieus en waardig,
kwelling en genot voor het hart!
blijft even in gedachten; uit haar mijmering ontwakend
Ach dwaasheid!... dwaasheid...
IJdele hersenschimmen!...
Wat kan ik, arme vrouw,
eenzaam, verloren in deze
dichtbevolkte woestenij
die men Parijs noemt,
nu nog hopen?...
Wat moet ik doen?...
Genieten!
In de maalstroom van wellust vergaan.

Genieten!

Altijd vrij, wil ik me storten
in een roes van vrolijkheid,
heel mijn leven moet zo voortgaan
over wegen van plezier.

Ochtendstond en avondschemer
moeten ons steeds vrolijk vinden;
naar steeds nieuwe amusements
moeten mijn gedachten uitgaan.

alfredo *onder het balkon*

Liefde is de hartenklop van het ganse universum...

violetta

Dwaasheid! Dwaasheid!

Genieten! Genieten! Altijd vrij, wil ik...

TWEEDE AKTE

Buitenhuis in de buurt van Parijs.

Op de begane grond. Op de achtergrond, tegenover de toeschouwers, een haard waarboven een spiegel en een klok; aan weerszijden ervan twee glazen deuren, die naar een tuin leiden. Op de voorgrond nog twee deuren, tegenover elkaar. Stoelen, tafeltjes, enkele boeken, schrijfbehoeften.

Scène en Aria

alfredo komt in jachtkostuum op

Ver van haar bestaat er voor mij geen vreugde!

zet zijn geweer weg

Al drie maanden zijn verstreken

sinds mijn Violetta voor mij afstand deed

van weelde en gemak, van minnaars

en van de schitterende feesten

waar zij, gewend aan vleierijen,

iedereen slaaf zag van haar schoonheid...

En nu, tevreden in dit landelijk verblijf,

vergeet zij dat alles voor mij.

Hier in haar bijzijn voel ik me als herboren,

en verkwikt door de adem der liefde

vergeet ik in haar aanblik heel het verleden.

Zij wist het al te felle vuur

van mijn jeugdig gemoed

te temperen met een kalme

en liefdevolle glimlach!

Vanaf de dag waarop ze zei:

ik wil je altijd trouw zijn,

ben ik de wereld vergeten

en waan me in de hemel.

Annina komt haastig de kamer in.

Annina, waar kom je vandaan?

annina

Uit Parijs.

alfredo

Wie heeft je erheen gestuurd?

annina

Mijn mevrouw.

alfredo

Waarvoor?

annina

Om paarden, koetsen en al
wat haar nog rest te verkopen.

alfredo

Wat hoor ik daar!

annina

Dit leven in afzondering kost veel geld...

alfredo

Waarom heb je niets gezegd?

annina

Mij was zwijgen opgelegd.

alfredo

Opgelegd!... Zeg, hoeveel is er nodig?

annina

Duizend louis.

alfredo

Ga nu maar... Ik zal zelf naar Parijs gaan.

Laat mevrouw niets weten van dit gesprek.

Ik kan dit alles nog herstellen. Ga! Ga!

Annina gaat af.

O, de wroeging! O, de schande!

Wat ben ik kortzichtig geweest!

Maar de waarheid heeft me opeens
met geweld wakker geschud.

O, kreet om eerherstel,
ontsnap nog niet aan mijn borst;
je zult me zeker als wreker zien:
deze smaad zal ik uitwissen.

gaat af

Scène en Duet

violetta komt op met enkele papieren, pratend met Annina
Alfredo?

annina

Hij is zojuist naar Parijs gegaan.

violetta

Wanneer komt hij terug?

annina

Voordat de avond valt...

Dat moest ik u zeggen.

violetta

Wat vreemd!

giuseppe overhandigt haar een brief

Voor u...

violetta

O, goed ... Zo dadelijk

komt hier een zakenman...

laat hem meteen binnen.

Annina en Giuseppe gaan af.

opent de brief

Ha, ha, Flora heeft mijn retraite ontdekt!

Ze nodigt me uit om te dansen vanavond!

Ze zal vergeefs op me wachten...

gooit de brief op een tafeltje en gaat zitten

giuseppe

Hier is een meneer...

violetta

Het zal de man zijn die ik verwacht.

beduidt Giuseppe hem binnen te laten

germont *komt binnen*

Mademoiselle Valéry?...

violetta

Dat ben ik.
germont
Voor u staat de vader van Alfredo!
violetta *verrast, wijst hem een stoel*
U?
germont *gaat zitten*
Ja, van de lichtzinnige die, door u verleid,
zijn ondergang tegemoet snelt.
violetta *staat gepikeerd op*
Ik ben een vrouw, en in mijn eigen huis, meneer;
sta toe dat ik me terugtrek,
meer om u dan om mijzelf.
wil weggaan
germont *bij zichzelf*
Wat een houding!
tegen Violetta
Maar...
violetta
Men heeft u verkeerd ingelicht.
gaat weer zitten
germont
Hij wil aan u
zijn bezittingen schenken...
violetta
Tot nu toe heeft hij 't niet gedurfd...
Ik zou weigeren.
germont *om zich heen kijkend*
Maar al die luxe...
violetta *geeft hem een papier*
Voor iedereen is deze akte geheim...
Voor u zal ze het niet zijn.
germont *kijkt het papier in*
Hemel, wat zie ik!
U wilt afstand doen
van al uw bezittingen?
Ach, waarom spreekt

uw verleden tegen u?
violetta *geestdriftig*
Het bestaat niet meer...
nu houd ik van Alfredo,
en door mijn berouw heeft God het uitgewist.
germont
Nobele gevoelens voorwaar!
violetta
O, hoe zoet klinken
uw woorden me in de oren!
germont *staat op*
En aan die gevoelens
vraag ik een offer.
violetta *staat op*
O nee, zegt u niets...
U wilt me vast iets vreselijks vragen...
Ik heb het voorzien... 'k verwachtte u...
Ik was al te gelukkig...
germont
Alfredo's vader komt hier pleiten
voor het lot, de toekomst
van zijn twee kinderen.
violetta
Zijn twee kinderen!
germont
Ja. Rein als een engel is de dochter
die God me heeft geschonken;
als Alfredo weigert terug te keren
in de schoot van het gezin,
dan weigert de liefhebbende geliefde,
tot wiens bruid zij is bestemd,
de verbintenis aan te gaan
die ons gelukkig maakte.
Ach, laat de rozen der liefde
toch niet in doornen verkeren;
mogen mijn smeekbeden

uw hart niet onbewogen laten.
violetta
Ah, ik begrijp het...
Ik zal Alfredo
Een poosje uit de weg moeten gaan...
Verdrietig zal dat voor me zijn... maar...
germont
Dat is niet wat ik vraag.
violetta
Hemel, wat wilt u nog meer?...
Ik heb al veel geboden!
germont
Toch niet genoeg.
violetta
Wilt u dat ik hem voor altijd opgeef?
germont
Dat is nodig!...
violetta
O, nee... dat nooit, nee, nooit!
Weet u niet wat voor een liefde
onmetelijk en hevig in mij brandt?
Dat ik vrienden noch verwanten
onder de levenden bezit?
En dat Alfredo me heeft gezworen
dat ik in hem alles vinden zal?
Weet u niet dat mijn leven door
een afschuwelijke kwaal wordt bedreigd?
Dat ik het einde al zie naderen?
En moet ik van Alfredo scheiden?
Ach, die kwelling is zo wreed,
dat ik liever sterven zal.
germont
Zwaar is het offer zeker,
maar hoor mij rustig aan.
Mooi bent u, en jong nog...
De tijd zal...

violetta

O, zegt u niets meer...

Ik begrijp het... het is onmogelijk...

Hem alleen wil ik liefhebben.

germont

Dat mag zo zijn...

maar de mens is vaak veranderlijk...

violetta *getroffen*

Grote God!

germont

Eens op een dag, wanneer de tijd

de hartstocht heeft verdreven,

zal de verveling snel opkomen...

Wat dan te doen?... Bedenk eens...

U zult geen balsem vinden

in tedere gevoelens,

want deze verbintenis werd

door de hemel niet gezegend.

violetta

Dat is waar!

germont

Ach, laat die fraaie droom

u niet langer verleiden...

Weest u voor mijn gezin

de engel der vertroosting...

Violetta, denk daarover na,

nu bent u nog op tijd.

God zelf geeft deze woorden

een vader in de mond.

violetta *bij zichzelf, met intens verdriet*

Zo is de arme vrouw, die eens is ontspoord,

de hoop op een nieuw leven dus voorgoed ontzegd!

Zelfs al ziet God lankmoedig op haar neer,

de mens zal voor haar genadeloos zijn.

tot Germont, huilend

Zegt u dat meisje, zo mooi en ongerept,

dat hier een vrouw is, voor het ongeluk geboren,
die het enige sprankje geluk dat haar rest
offert voor haar en dan zal sterven!

germont

Huil maar, ongelukkige...

Onnoemelijk groot is het offer

dat ik van je vraag, dat zie ik.

'k Voel in mijn binnenste al wat je zult lijden;

Schep moed... je edele hart zal overwinnen.

violetta

Wat moet ik doen?

germont

Zeg hem dat u niet van hem houdt.

violetta

Dat zal hij niet geloven.

germont

Vertrek dan.

violetta

Hij zal me volgen.

germont

Wel, dan...

violetta

Omhels me als een dochter...

dat zal me kracht geven.

Ze omhelzen elkaar.

Spoedig zal hij tot u terugkeren,

maar onzegbaar bedroefd.

Wacht u hem daar op

om hem te troosten.

wijst naar de tuin, en gaat naar de tafel om te schrijven

germont

Wat bent u van plan?

violetta

Als u het wist, zou u bezwaren maken.

germont

Edelmoedige vrouw!...

En wat kan ik voor u doen?
violetta *loopt weer op hem toe*
Ik zal sterven!... Maar laat hij
mijn nagedachtenis niet vervloeken;
laat iemand hem tenminste
mijn vreselijk leed onthullen.
germont
Nee, edel schepsel, leven moet u
en gelukkig zijn;
de hemel zal u voor uw tranen
eens compensatie geven.
violetta
Laat hij weten van het offer
dat ik uit liefde bracht...
Want zelfs mijn laatste ademtocht
zal nog aan hem gewijd zijn.
germont
Het offer van uw liefde
zal eens beloond worden;
u zult dan zeker trots zijn
op deze nobele daad.
violetta
Daar komt iemand aan: gaat u nu.
germont
O, mijn hart is u dankbaar!
violetta
Gaat u nu.
Misschien zien we elkaar niet weer...
Ze omhelzen elkaar.
beiden
Wees gelukkig... Vaarwel!...
Ze lopen naar de deur.
violetta
Laat hij weten van het offer...
De tranen verstikken haar stem.
germont

Ja. Vaarwel!
gaat door de tuindeur af

Scène

violetta
O hemel, geef me kracht!
gaat zitten, schrijft, belt dan
annina
Hebt u geroepen?
violetta
Ja, breng jij persoonlijk
dit briefje weg...
annina *kijkt naar het adres, verbaasd*
O!
violetta
Stil... Ga nu meteen.
Annina gaat af.
En nu moet ik hem schrijven...
Wat zal ik zeggen?
Wie geeft me moed ertoe?
schrijft en verzegelt de brief
alfredo *komt binnen*
Wat doe je?
violetta *stopt de brief weg*
Niets.
alfredo
Zat je te schrijven?
violetta *verward*
Ja... nee...
alfredo
Wat een verwarring!...

Aan wie schreef je?

violetta

Aan jou.

alfredo

Geef me die brief.

violetta

Nee, nu niet...

alfredo

Vergeef me... ik maak me ongerust.

violetta *staat op*

Waarom?

alfredo

Mijn vader is hier aangekomen...

violetta

Heb je hem gezien?

alfredo

Dat niet: hij heeft me een strenge brief gestuurd...

Maar ik verwacht hem; jij zult vast zijn sympathie wekken.

violetta *zenuwachtig*

Hij moet me hier niet aantreffen...

Laat me weggaan...

Kalmeer jij hem...

met moeite haar tranen inhoudend

Ik zal me aan zijn voeten werpen,

hij zal ons dan niet meer willen scheiden... we zullen gelukkig zijn...

want jij houdt van me, Alfredo, is het niet?

alfredo

O ja, zo veel! Waarom huil je?...

violetta

Ik had behoefte aan tranen... nu ben ik rustig...

zich bedwingend

Zie je wel?... Ik lach je toe...

Daar, tussen die bloemen, zal ik altijd bij jou zijn.

Hou van mij, Alfredo, zoals ik van jou...

Addio.

rent de tuin in

Scène en Aria

alfredo

Ach, haar hart leeft alleen in liefde voor mij!...

gaat zitten, slaat een boek op, kijkt op de klok

Het is al laat: vandaag komt mijn vader wellicht niet meer.

giuseppe *komt haastig binnen*

Mevrouw is vertrokken...

Er stond een rijtuig op haar te wachten,

en ze is op weg naar Parijs...

Annina is al eerder verdwenen.

alfredo

Ik weet het, rustig maar.

giuseppe *bij zichzelf*

Wat betekent dit?

gaat af

alfredo

Ze wil misschien het verlies

van al haar bezit bespoedigen...

Maar Annina zal het beletten.

In de verte ziet men zijn vader door de tuin lopen.

Daar loopt iemand in de tuin...

Wie is daar?

wil naar buiten gaan

boodschapper *bij de deur*

De heer Germont?

alfredo

Dat ben ik.

boodschapper

Een dame in een rijtuig,

niet ver hier vandaan,

gaf me dit briefje voor u...

geeft Alfredo een briefje, ontvangt een fooi en vertrekt

alfredo

Van Violetta! Waarom ben ik zo verontrust?
Ze vraagt misschien of ik haar achterna kom...
Ik beef!... O hemel!... Moed gevat!...
opent de brief
'Alfredo, als je dit briefje krijgt...'
een schreeuw
Ah!...
draait zich om en valt in de armen van zijn vader
O vader!...
germont
Mijn zoon!...
Wat ben je ontdaan!...
O, droog je tranen,
word weer de trots en glorie van je vader.
Alfredo gaat wanhopig bij het tafeltje zitten, zijn hoofd in zijn handen.
Wie heeft de Provençaalse zee en bodem uit je hart verdreven?
Welk noodlot heeft je ontruikt aan de zon van je geboortegrond?
O, bedenk toch in je smart hoeveel vreugde je daar vond;
en dat daar alleen de rust nog voor je stralen kan.
God bracht me hier!
Ach, je weet niet hoe intens je oude vader heeft geleden...
Zonder jou leek het huis bedekt met een waas van somberheid...
Maar als ik je ten slotte terugvind, als mijn hoop me niet bedroog,
als in jou de stem der eer niet geheel nog is verstomd,
heeft God me verhoord!
schudt Alfredo door elkaar
Beantwoord je je vaders genegenheid niet?
alfredo
Duizend slangen verscheuren mijn borst...
duwt zijn vader van zich af
Laat me alleen!
germont
Jou alleen laten!
alfredo bij zichzelf; vastberaden
Dit moet gewroken!
germont

Wacht niet langer; laat ons weggaan....
haast je...

alfredo *bij zichzelf*

Ach, hier zit Douphol achter!

germont

Luister je naar me?

alfredo

Nee!

germont

Ik heb je dus voor niets weergevonden!

Nee, ik ga je geen verwijten maken;

we zullen het verleden vergeten;

de liefde die me heeft geleid

weet alles te vergeven.

Kom mee, je zult je dierbaren

met mij in blijdschap weerzien;

ontzeg die vreugde niet

aan wie zo droevig was.

Haast je om een vader

en een zuster te vertroosten.

alfredo

Duizend slangen verscheuren mijn borst...

germont

Luister je naar me?

alfredo

Nee!

kijkt op, ziet op de tafel de brief van Flora, leest die door en roept uit

Ach!... Zij is op het feest!

Gauw daarheen om de belediging te wreken.

rent weg, gevolgd door zijn vader

germont

Wat zeg je? Blijf toch!

Tweede finale

Zaal in het huis van Flora, rijk gemeubileerd en feestelijk verlicht. Achterin en aan beide zijden een deur. Rechts, meer naar voren, een speeltafel met attributen; links een fraaie salontafel met bloemen en verversingen, verscheidene stoelen en een divan.

Flora, de Markies, de Dokter en andere gasten komen al pratend van links op.

flora

Straks komen maskers de avond opluisteren;
het Burggraafje heeft de leiding...

Violetta en Alfredo heb ik ook gevraagd.

markies

Weet u het nieuws nog niet?

Violetta en Germont zijn uit elkaar.

dokter flora

Is het heus?...

markies

Zij komt hier met de Baron.

dokter

Ik zag ze gisteren nog... ze leken gelukkig.

Van rechts klinkt rumoer.

flora

Stil... hoort u dat?

allen *lopen naar rechts*

Daar komen de vrienden.

Koor van zigeunerinnen

zigeunerinnen Een deel van hen heeft een stokje in de hand, het andere deel een tamboerijn, om de maat mee te slaan.

Wij zijn zigeunerinnen, uit een ver land gekomen;

u allen lezen wij de toekomst uit de hand.
Als wij de sterren raadplegen, blijft niets voor ons verborgen,
en wat de toekomst brengen zal, dat kunnen wij voorspellen.
koor i
Laat eens zien! U, mevrouw —
pakken Flora's hand en bekijken die
hebt nogal wat rivalen.
koor ii *oen hetzelfde bij de Markies*
Markies, u bent bepaald geen voorbeeld van trouw.
flora *tot de Markies*
Speelt u nog steeds de charmeur?
Wel, dat zet ik u betaald...
markies *tot Flora*
Wat haalt u in uw hoofd?
De aantijging is vals.
flora
De vos verliest zijn haren,
maar niet zijn streken...
Beste Markies, pas maar goed op...
anders zal het u berouwen.
allen
Vooruit, over 't verleden
een sluier nu getrokken;
wat gebeurd is, is gebeurd,
kijk liever naar de toekomst.
Flora en de Markies drukken elkaar de hand.

Koor van Spaanse matadors

*Gastone en andere gasten, verkleed als Spaanse matadors en
picadors, stormen van rechts het toneel op.*

gastone oor
Wij zijn stierenvechters uit Madrid,
helden zijn we van de arena,

hier gekomen om te genieten
van de Parijse carnavalspret;
en als u ons verhaal wilt horen,
zult u weten wat voor minnaars wij zijn.
flora okter arkies igeunerinnen
Ja, ja, zeker, vertel maar, vertel maar:
we willen het graag horen...

gastone oor

Luister.

Piquillo is een knappe jongeman,
stierenvechter uit Biskaje:

kloeke armen, koene blik,
heer van de corrida is hij.

Op een Andalusisch meisje
werd hij mateloos verliefd;
maar de eigenzinnige schone
sprak tot hem als volgt:

‘Eerst wil ik zien dat je vijf stieren
in een enkele dag verslaat;
als je wint zal ’k bij je terugkeer
hart en hand je schenken.’

Goed, zei de matador
en ging naar de arena voor ’t gevecht.

De picadors tikken in de maat met hun lansen op de grond.

Zegevierend stak hij daar
na elkaar vijf stieren neer.

flora okter arkies igeunerinnen

Bravo, bravo, dat is kranig,
wat die matador daar deed,
om op die manier het meisje
zijn liefde te bewijzen.

gastone oor

In triomf teruggekeerd
bij het meisje van zijn hart,
oogstte hij de begeerde prijs
in de armen van de liefde.

de anderen

Met die stoute stukjes weten matadors
hun geliefden te veroveren!

gastone oor

Maar hier gelden zachtere zeden;
pret maken is ons genoeg...

allen *De zigeunerinnen slaan op hun tamboerijn, de picadors tikken
met hun lansen op de grond.*

Ja, kom aan... Nu eerst de kansen
van het grillige lot beproefd;
het toernooiveld vrijgemaakt
voor de drieste kaartspelers.

*De mannen nemen hun maskers af, sommigen lopen rond en anderen
zetten zich aan de speeltafel. Alfredo komt op.*

allen

Alfredo!...

U!...

alfredo

Ja, vrienden...

flora

Violetta?

alfredo *kortaf*

Geen idee.

allen

Dat 's ongedwongen!... Bravo!...

Vooruit, nu aan het spel.

*Gastone coupeert, Alfredo en de anderen zetten in. Violetta komt binnen
aan de arm van de Baron. Flora gaat hen tegemoet.*

flora

Fijn dat je bent gekomen.

violetta

Het was zo'n vriendelijke invitatie.

flora

Ik dank u, Baron,

dat u die ook hebt aangenomen.

baron *zachtjes tot Violetta*

Germont is hier!
Ziet u dat?
violetta *bij zichzelf*
Hemel, dat is zo!
tot de Baron
Ik zie het.
baron *grimmig*
Ik wil dat u geen woord
tot deze Alfredo richt,
geen woord...
violetta *bij zichzelf*
Ach, wat dom van me om te komen!
O God, heb erbarmen met mij!
flora *trekt Violetta mee naar de divan*
Kom naast me zitten; vertel me...
wat is dit voor nieuws?
Flora en Violetta praten samen. De Dokter komt op hen toe; de Markies staat een eindje verder met de Baron te praten; Gastone coupeert, Alfredo en anderen spelen, weer anderen lopen rond.
alfredo
Een vier!
gastone
Je hebt weer gewonnen!
alfredo *zet in en wint*
Tegenspoed in de liefde
brengt voorspoed in het spel!...
allen
Hij wint aan één stuk door!
alfredo
O ja, vanavond win ik; en met het gewonnen goud
keer ik dan gelukzalig terug naar 't boerenland.
flora
Alleen?
alfredo
Nee, nee, met iemand die bij me was,
maar me is ontvlucht...

violetta *bij zichzelf*
Mijn God!...
gastone *tot Alfredo, op Violetta wijzend*
Spaar haar toch!
baron *tot Alfredo, met slecht bedwongen toorn*
Mijnheer!
violetta *tot de Baron*
Beheers u, of ik laat u alleen.
alfredo *ongedwongen*
Baron, riep u mij?
baron *ironisch*
U hebt zo veel geluk
dat ik zin krijg in een spelletje.
alfredo *ironisch*
O ja?... Ik neem de uitdaging aan...
violetta *bij zichzelf*
Wat zal hiervan komen?
Ik voel me bezwijken...
Grote God, heb erbarmen met mij!
baron *zet in*
Honderd louis rechts.
alfredo *zet in*
En links ook honderd.
gastone *coupeert*
Weer... een vier...
Je hebt gewonnen!
baron
Verdubbelen?
alfredo
Goed, verdubbelen.
gastone *coupeert*
Een vier, een zeven.
allen
Alweer!
alfredo
De zege is weer voor mij!

koor
Werkelijk fraai!...
Alfredo heeft steeds het lot aan zijn kant!
flora
Ik zie het al, de Baron zal de kosten
van het landleven dragen.
alfredo *tot de Baron*
Gaat u maar door.
bediende *komt op*
Het diner staat klaar.
flora
Aan tafel.
koor
Aan tafel.
violetta *bij zichzelf*
Wat zal hiervan komen?
Ik voel me bezwijken!...
Grote God, heb erbarmen met mij!
Allen gaan af, alleen Alfredo en de Baron blijven achter.
alfredo *tot de Baron*
Als u verder wilt spelen...
baron
Dat kunnen we nu niet doen.
Straks nemen we revanche.
alfredo
Met welk spel u maar wilt.
baron
Laat ons de vrienden volgen; daarna...
alfredo
Dan ben ik tot uw dienst.
Ze lopen weg.
Laten we gaan!
baron *van ver*
Laten we gaan.
Violetta komt geagiteerd terug, later Alfredo.
violetta

Ik heb hem gevraagd me hier te volgen:
zal hij komen?... Me willen aanhoren?...

Hij komt vast, want de felle haat
spreekt sterker in hem dan mijn stem...

alfredo

Je hebt me geroepen? Wat wens je?

violetta

Ga hier alsjeblieft vandaan;
een gevaar bedreigt je...

alfredo

Ah, ik begrijp het!...

Genoeg, genoeg...

Denk je dat ik zo laf ben?

violetta

O nee, zeker niet...

alfredo

Waar ben je dan bang voor?

violetta

Ik maak me bezorgd om de Baron...

alfredo

't Gaat tussen ons op leven en dood...

Als hij door mijn toedoen valt,
verlies jij in één klap je minnaar
en je beschermer...

Ben je voor die ramp beducht?

violetta

Maar als hij jou doden zou?

Zo'n ongeluk is het enige
dat ik als een noodlot vrees.

alfredo

Wat kan jou
mijn dood schelen?...

violetta

Vertrek in godsnaam,
en nu dadelijk.

alfredo

Ik zal gaan, maar zweer me eerst
dat je me zult volgen
waar ik ook ga...
violetta
O nee, dat nooit!
alfredo
Nee! Dat nooit!...
violetta
Ga, ongelukkige!
Vergeet een naam die bezoedeld is.
Ga... verlaat me nu terstond...
Ik heb een heilige eed gezworen
dat ik je ontvluchten zou...
alfredo
Aan wie?
Zeg het... wie had de moed?
violetta
Iemand die er het volste recht toe had.
alfredo
Was het Douphol?
violetta *zich enorm geweld aandoend*
Ja.
alfredo
Je houdt dus van hem?
violetta
Nu dan... ik houd van hem...
alfredo *gooit woedend de deuren open*
Kom hierheen allemaal.
Allen komen door elkaar naar binnen.
allen
Riep u ons?...
Wat wilt u?
alfredo *wijst op Violetta, die verslagen op de tafel steunt*
Kent u deze vrouw?
allen
Wie?... Violetta?

alfredo

Weet u niet

wat ze heeft gedaan?

violetta *tot Alfredo*

O, zwijg toch...

allen

Nee.

alfredo

Al haar bezit heeft deze vrouw

uit liefde voor mij verkwanseld...

Ik, blinde, laffe stumper,

heb alles aangenomen.

Maar er is nog tijd!... Ik wil me nu

schoonwassen van die schande...

'k Roep u hier allen tot getuige

dat ik haar bij deze heb betaald.

Hij gooit met een driftig en verachtelijk gebaar een beurs voor de voeten van Violetta, die in de armen van Flora in zwijm valt; op dat moment komt Germont binnen.

allen

O, gruwelijke infamie

die je daar hebt begaan!

Een gevoelig hart

heb je zo gebroken!...

Jij die vrouwen

zo schaamteloos beledigt,

ga hier vandaan, we walgen van jou!

Ga, ga, we walgen van jou!

germont *met beheerste verontwaardiging*

Verachtenswaardig is de man die,

zelfs in woede, de vrouw beledigt.

Waar is mijn zoon?...

Ik zie hem niet meer:

in jou kan ik Alfredo niet meer vinden.

alfredo *bij zichzelf*

O, wat heb ik gedaan!...

Ik gruw ervan.
Razende jaloezie, teleurgestelde liefde
verscheuren mijn gemoed...
'k Ben buiten mezelf.
Zij zal mij dit nooit meer vergeven.
'k Wilde haar ontvluchten...
maar kon het niet!
Door woede gedreven kwam ik hierheen!
Nu ik mijn gramschap lucht heb gegeven,
heb ik, rampzalige!... spijt van mijn daad.
baron *zachtjes tot Alfredo*
De wrede smaad die deze vrouw is aangedaan,
heeft allen hier gekwetst,
maar ongestraft zal dit affront niet blijven...
Ik wil u tonen dat ik uw hovaardij
zal weten te breken.
flora *astone okter arkies oortot Violetta*
Ach, wat lijd je!...
Maar troost je toch...
Hier leeft eenieder met je mee;
slechts goede vrienden omringen je;
droog nu de tranen die je hebt gestort.
germont *bij zichzelf*
Van hen allen weet ik alleen hoeveel goedheid
die arme vrouw in haar hart draagt...
Ik weet dat zij hem liefheeft, hem trouw is;
toch moet ik hardvochtig het zwijgen bewaren!
violetta *komt bij*
Alfredo, Alfredo, jij kunt de liefde
van mijn hart niet ten volle begrijpen;
je weet niet dat ik ter wille daarvan
zelfs jouw minachting heb geriskeerd!
Maar de tijd zal komen dat je 't verneemt...
Dan zul je inzien hoezeer ik je heb bemind...
God moge je dan voor de wroeging behoeden;
zelfs na mijn dood zal ik nog van je houden.

Germont trekt zijn zoon met zich mee; de Baron volgt hem. Violetta wordt door de Dokter en Flora naar een andere kamer gebracht; de anderen gaan uiteen.

DERDE AKTE

Violetta's slaapkamer. Achterin een bed met half dichtgetrokken gordijnen; een raam met gesloten binnenluiken; naast het bed een nachttafeltje waarop een fles water, een glas en verschillende medicijnen. Halfweg het toneel een toilettafel en in de buurt ervan een canapé; verder weg een kastje waarop een nachtpitje brandt; verschillende stoelen en andere meubelstukken. De deur is aan de linkerkant; ertegenover een brandende haard.

Scène en Aria

Violetta ligt in bed en slaapt; Annina zit bij de haard eveneens te slapen.

violetta *wordt wakker*

Annina?

annina *opschrikkend*

Wat wilt u?

violetta

Sleep je? Stakker!

annina

Ja, neemt u me niet kwalijk.

violetta

Geef me een slokje water.

Annina geeft haar water.

Ga eens kijken...

Is het al dag?

annina

Het is zeven uur.

violetta

Laat een beetje licht binnen...

annina *doet de luiken open en kijkt de straat in*

Dokter Grenvil!

violetta

O, die trouwe vriend!

Ik wil opstaan... help me.

Ze probeert op te staan, maar valt terug, loopt dan, door Annina ondersteund, langzaam naar de canapé; de Dokter komt juist op tijd om haar te helpen.

Wat vriendelijk...

zo vroeg al aan mij gedacht!

dokter *voelt haar de pols*

Ja... Hoe voelt u zich?

violetta

Mijn lichaam lijdt,

maar mijn ziel is rustig.

Een priester heeft me gisteravond vertroost...

Ja, de religie geeft lijdenden verlichting.

dokter

En vannacht?

violetta

Ik heb rustig geslapen.

dokter

Wel, dat geeft moed... de genezing

is niet ver meer...

violetta

Ach, zo'n barmhartig leugentje

is dokters toegestaan!

dokter *haar de hand drukkend*

Tot ziens... tot straks.

violetta

Vergeet u me niet.

De Dokter loopt naar de deur.

annina terwijl ze hem uitlaat, zachtjes en snel

Hoe gaat het, dokter?

dokter

De tering laat haar nog maar enkele uren.

gaat af

annina

Nu moed gevat.

violetta

Is het vandaag een feestdag?
annina
Heel Parijs staat op zijn kop... 't is carnaval.
violetta
Ach, God weet hoeveel ongelukkigen lijden
te midden van die uitgelaten pret!...
Hoeveel geld ligt er in dat kastje?
wijst naar het kastje
annina *opent het en telt*
Twintig louis.
violetta
Ga jij er tien van
aan de armen brengen.
annina
Dan houdt u weinig over...
violetta
O, 't zal voor mij genoeg zijn!
Zoek daarna mijn brieven op.
annina
Maar u dan?
violetta
Ik heb niets nodig...
Kom gauw terug, als je kunt...
Annina gaat af.
haalt een brief tevoorschijn die ze op haar hart draagt en leest
'U hebt woord gehouden... Het duel
heeft plaatsgehad! De Baron werd gewond,
maar herstelt al... Alfredo is in het buitenland;
ikzelf heb hem het offer
dat u bracht onthuld;
hij zal bij u vergiffenis komen vragen;
ik kom ook... Zorg goed voor uzelf...
u verdient een betere toekomst.
Giorgio Germont.'
op troosteloze toon
Te laat!

staat op

Ik wacht, ik wacht...

ze komen maar niet!

kijkt in de spiegel

O, wat ben ik veranderd!

Toch heeft de dokter me nog hoop gegeven!

Ach, met deze kwaal is alle hoop vergeefs.

Vaarwel, blijmoedige dromen van het verleden,
de rozen van mijn wangen zijn al aan 't verbleken;
en ik mis nu ook Alfredo's liefde, troost
en steun voor de vermoeide ziel.

Ach, verhoor de innige wens van de ontspoorde,
vergeef haar, o God, neem haar bij u op.

Ach, alles is voorbij.

De vreugden, de smarten zullen spoedig eindigen,
het graf sluit voor de stervelingen alles af!

Geen traan of bloem is mijn tombe beschoren!

Geen kruis met mijn naam zal mijn beenderen dekken!

Ach, verhoor de innige wens van de ontspoorde,
vergeef haar, o God, neem haar bij u op.

Ach, alles is voorbij.

gaat zitten

Bacchanaal

koor achter het toneel

Plaats voor de viervoeter,

koning van 't feest,

met bloemen en ranken

is zijn kop getooid...

Plaats voor de makste

van alle gehoornden,

laat bazuinen en fluiten

hem tegenklinken.

Opzij, Parijzenaars, voor

de zegetocht van de Vette Os.
Azië noch Afrika zag ooit
een mooier beest,
trots en glorie
van elke slager...
Montere gemaskerden,
jolige knapen,
breng hem met zang en klank
allen uw hulde!
Opzij, Parijzenaars, voor
de zegetocht van de Vette Os.
Plaats voor de viervoeter,
koning van 't feest.

Scène en Duet

annina *komt geagiteerd terug*
Mevrouw...
violetta
Wat is er gebeurd?
annina
Vandaag voelt u zich beter,
nietwaar?
violetta
Ja, waarom?
annina
Beloofst u kalm te blijven?
violetta
Ja, wat wil je me zeggen?

annina
Ik wilde u voorbereiden...
Een onverwachte vreugde...
violetta
Een vreugde!... zei je dat?
annina *knikt bevestigend*
Ja, mevrouw...
violetta
Alfredo!...
Heb je hem gezien?... Hij komt!
Alfredo verschijnt.
Vertel gauw... Alfredo?
gaat hem tegemoet
Geliefde Alfredo!
O vreugde!
alfredo
O mijn Violetta!
O vreugde!
Ze vallen elkaar om de hals.
Ik ben schuldig...
Ik weet alles, liefste.
violetta
Ik weet dat ik je eindelijk terug heb!
alfredo
Laat mijn emotie je zeggen hoeveel ik van je houd,
zonder jou zou 'k niet meer kunnen leven.
violetta
Ach, dat je me levend hebt teruggevonden,
bewijst dat verdriet niet doden kan.
alfredo
Vergeet je lijden, aanbeden vrouw,
vergeef het mij en mijn vader.
violetta
Ik jou vergeven?
De schuldige ben ik;
maar liefde alleen deed me zo handelen...

alfredo

Geen mens of duivel, dierbare engel,
zal je ooit nog van me kunnen scheiden.

violetta

Geen mens of duivel...

alfredo violetta

Parijs, o liefste, gaan we verlaten,
om met elkaar verder te leven.

Het doorstane leed zal vergoed worden,
jouw/mijn gezondheid zal weer opbloeien.

Jij zult mijn licht en mijn ademtocht zijn,
heel de toekomst zal ons toelachen.

Annina komt terug.

violetta

Genoeg nu... laat ons naar een kerk gaan,
Alfredo, om dank te brengen
voor je terugkomst...

wankelt

alfredo

Wat word je bleek!...

violetta

't Is niets, je weet toch

dat onverwachte vreugde een droevig hart
onvermijdelijk van streek brengt...

valt uitgeput op een stoel neer

alfredo *ondersteunt haar, verschrikt*

Grote God...

Violetta!

violetta

Het is mijn kwaal...

Mijn zwakheid! Nu ben ik sterk...

zich geweld aandoend

Zie je?... ik lach weer...

alfredo *bij zichzelf; radeloos*

O, gruwelijk lot!

violetta

't Was niets...

Annina, geef me mijn kleren.

alfredo

Nu dadelijk?...

Wacht u even...

violetta

Nee...

staat op

Ik wil naar buiten.

Annina houdt haar een japon voor; zij wil die aantrekken, maar door zwakheid verhinderd, gooit ze hem op de grond en roept wanhopig uit:

O God, ik kan niet!

valt op de stoel terug

alfredo *bij zichzelf*

Hemel!... Wat is dat!

tot Annina

Ga de dokter roepen...

violetta *tot Annina*

Ach, zeg hem dat Alfredo tot mijn liefde is teruggekeerd...

Zeg hem dat ik nog wil leven...

Annina gaat af.

tot Alfredo

Maar als jouw terugkomst me niet heeft gered,

zal niemand ter wereld me kunnen redden.

overeind komend, opstandig

Ach! Grote God, zo jong te sterven,

ik die zoveel heb geleden!

Sterven nu ik na al die tijd

mijn tranen dacht te drogen;

ach, die goedgegelovige hoop

was dus een hersenschim!

Vergeefs heb ik mijn hart

dus gewapend met volharding.

alfredo

O jij, mijn adem en hartenklop,

vreugde van mijn leven!

Laat mijn tranen met de jouwe
hier samenvloeien...
Maar meer dan ooit, geloof me toch,
is hier volharding nodig.
Ach, sluit je hart niet af
voor 't laatste sprankje hoop.
Violetta-lief, kalmeer toch wat,
je wanhoop is mijn dood.
violetta
Mijn Alfredo! Dit is het wrede eind
dat onze liefde wacht!
laat zich op de canapé neervallen

Laatste finale

germont *komt samen met de Dokter binnen*
Ah, Violetta!...
violetta
U, mijnheer!...
alfredo
Mijn vader!
violetta
Bent u me niet vergeten?
germont
Ik los mijn belofte in...
en kom je als dochter aan mijn hart drukken,
edelmoedige vrouw.
violetta
Helaas, u komt laat!
omhelst hem
Maar 'k ben u toch dankbaar...
Grenvil, ziet u? Ik sterf in de armen
van wie mij op de wereld dierbaar zijn...
germont
Wat zeg je toch!

bij zichzelf; kijkt haar aan
O hemel... 't is waar!
alfredo tot zijn vader
Ziet u haar nu, vader?
germont
Verscheur me niet nog meer...
De wroeging verteert mijn gemoed...
Elk woord van haar treft me als een bliksemstraal...
Violetta opent een laatje en haalt er een medaillon uit.
O, onbedachtzame oude man!
Nu pas zie ik het kwaad dat ik heb aangericht!
violetta
Kom dichterbij me...
Luister, geliefde Alfredo.
droefgeestig
Hier, neem dit portretje,
gemaakt in mijn vroegere dagen;
laat het je steeds herinneren
aan haar die je zo heeft bemind.
alfredo
Nee, je sterft niet, zeg dat niet...
Leven moet je, mijn liefde...
God heeft me niet hierheen gevoerd
voor zo'n wrede beproeving...
germont
Dierbaar, verheven slachtoffer
van een wanhopige liefde,
vergeef de marteling die ik
je nobele hart heb aangedaan.
violetta
Als een ingetogen meisje,
in de bloei van haar jaren,
aan jou haar hart zou schenken...
laat zij je bruid dan zijn... Ik wil het.
En geef haar deze beeltenis;
zeg haar dat het een geschenk is

van wie in de hemel bij de engelen bidt
voor haar en voor jou.

germont okter nnina

Zolang mijn ogen tranen bevatten,
zal ik je bewenen.

Stijg op naar de zalige geesten;
God roept je tot zich.

alfredo

Nee, nee, zo vlug kan de dood
je niet van mij scheiden.

Blijf leven, of één doodkist
zal mij met jou omsluiten.

violetta *herlevend*

Vreemd is dat!

op spreektoon

Ik voel niet meer
de steken van de pijn.

Een nieuwe... ongekende kracht
komt in me op!

Ah, ik keer tot het leven weer!

O vreugde!

valt op de canapé terug

germont okter nnina

O hemel!

Ze sterft!

alfredo

Violetta?

germont nnina

O God, help haar!

dokter *na haar pols te hebben gevoeld*

Ze is dood!

germont Ifredo nnina

O, mijn verdriet!...

Over deze uitgave

Giuseppe Verdi en zijn librettist Francesco Maria Piave baseerden zich voor *La traviata* op het toneelstuk en de roman *La dame aux Camélias* van Alexandre Dumas fils. Bij Dumas droeg het gedoemde hoofdpersonage de naam Marguerite Gautier. Dit fictieve personage was gemodelleerd naar de historische Marie Duplessis, een Parijse courtisane met cultstatus, die kort daarvoor overleden was. Bij de wereldpremière in het Teatro La Fenice in Venetië was de opera niet onmiddellijk succesvol. In het jaar na de première sleutelde Verdi verder aan de opera en op 6 mei 1854 werd de herziene versie uitgevoerd in het Teatro San Benedetto, eveneens in Venetië. Sindsdien is de opera niet meer van het toneel weg te denken.

De wereldpremière van *La Traviata* vond plaats op 6 maart 1853 in het Teatro La Fenice, Venetië

Libretto: Francesco Maria Piave

Vertaling: Jenny Tuin

De Italiaanse componist Giuseppe Verdi (1813-1901) schreef in zijn leven tientallen opera's, naast een aantal liederen en sacrale werken. Met *Nabucco* vestigde hij in 1841 zijn naam, waarna een uiterst productieve periode aanbrak. Tussen 1842 en 1853 voltooide Verdi maar liefst zestien opera's, waaronder grote (blijvende) successen als *Rigoletto*, *Il trovatore* en *La traviata*. In zijn latere jaren daalde zijn productiviteit, maar bleef hij zijn muziektheatrale taal verder ontwikkelen in opera's als *La forza del destino*, *Don Carlos*, *Otello* en zijn zwanenzang *Falstaff*.

De Italiaanse librettist Francesco Maria Piave (1810-1876) is vooral bekend vanwege zijn samenwerking met componist Giuseppe Verdi. In 1844 werkten de twee voor het eerst samen, aan *Ernani*. *I due Foscari*, *Attila*, *Macbeth*, *Il corsaro*, *Stiffelio*, *Rigoletto*, *Simon Boccanegra*, *Aroldo* en *La forza del destino* volgden. Piave was ook de beoogde librettist voor *Aida*, maar een beroerte maakte dit onmogelijk.